

[Lysholt Hansen.]

Jeg vil gerne sige, vi undlader at tage samme stilling, fordi vi ved, at en styrkelse af vor nuværende valutabeholdning er nødvendig for at kunne stå imod nye anslag mod valutabeholdningen. Der skal ikke ret meget til, før vi på dette felt kan komme i en tvangssituation, hvor alternativet vil være enten en devaluering eller en meget omfattende arbejdsløshed.

Vi er altså på forhånd positive over for at levere vort bidrag til, at regeringen ikke kommer i en sådan tvangssituation, at man ødelægger produktion, beskæftigelse og levestandard for at redde vort samhandelsforhold til udlandet. Vi beklager, at regeringen ved sine handlinger, henholdsvis mangel på handling, har bragt landet i en sådan klemme, at vi har den højeste diskonto i Europa og også højere diskonto end i alle de andre lande, vi handler med. Milliardlånet her er for mig at se et forsøg på at bringe os ud af den klemme, og vi har vel lov at håbe, at forsøget, hvis det lykkes, også har chance for at medføre en sænkning af diskontoen.

Spørgsmålet er imidlertid, om vor kreditværdighed i udlandet ikke efterhånden er så flosset, at vi får vanskeligt ved at kunne optage lån af den størrelse, 1 milliard kr., der her er tale om. Det vil vi gerne drøfte med finansministeren under arbejdet med lovforslaget i finansudvalget. Ligeledes vil vi gerne drøfte, om regeringen og Nationalbanken har en så hurtig og løbende kontrol med bl. a. pengeinstitutternes udlån, at man er i stand til at gribe ind betids og så hurtigt, at de udenlandske lån, der forhåbentlig kan optages efter denne lov, ikke bliver anvendt til finansiering af en ny valutaudstrømning af spekulationsmæssige årsager. Endelig vil vi gerne drøfte, om det ikke i stedet for lån er muligt at opnå yderligere trækingsrettigheder i udlandet ud over dem, ministeren omtaler i sin fremsættelsestale, så man kan spare renteudgiften af lånene.

Men vi er altså positivt indstillet. Som situationen er, må vi sige, at denne låntagning i udlandet umiddelbart betragtet er fornuftig, selv om vi naturligvis hellere havde set, at låntagningen, der nu skal søges bragt til udførelse, var blevet anvendt til investering i produktiv virksomhed, der

gav større produktion, større rigdom, dermed også større mulighed for at betale afdragene.

Sluttelig vil jeg gerne have lov at sige, at nu håber jeg ikke, at ministeren står op her og fortæller, at det er udlandets skyld det hele. For jeg synes, at det ved denne lejlighed skal siges, at der er andre lande, der har formået at holde deres diskonto på et helt andet niveau, betydeligt lavere, langt under det halve af vort, og alligevel holde orden i deres ting. Fejlen var, at regeringen pumpede penge ud, således at man gav los for den spekulation, som vi har været vidne til.

Jørgen Jensen: Hr. Lysholt Hansens tale her danner næsten en fortsættelse af åbningsdebatten, hvor vi i torsdags og i fredags meget ihærdigt diskuterede også de økonomisk-politiske problemer. Jeg synes ikke, der er nogen særlig grund til her i dag at gå nærmere ind herpå. Det er min overbevisning, at i den givne situation ville enhver finansminister fremsætte et forslag, der meget nærmede sig det, som den højtærede finansminister rent faktisk har fremsat, og som vi behandler i dag. Det glædede mig da også, at hr. Lysholt Hansen sluttede med at sige, at det var et fornuftigt forslag.

Jeg har i øvrigt kun nogle få bemærkninger i anledning af lovforslaget. I en tid, hvor der næsten konstant er en meget nærliggende fare for valutarisk uro ude omkring — og dette berører jo også vort eget land — er det en simpel nødvendighed, at Danmark råder over en tilstrækkelig stor valutalikviditet. Jeg ser gerne denne likviditet udvidet mest muligt i form af trækingsrettigheder, og det tvivler jeg da heller ikke om at regeringen vil sørge for at den bliver, men hvis disse trækingsrettigheder ikke yderligere kan udvides, er vi nødt til at basere likviditeten på udenlandsk långivning eller en bemyndigelse til at optage udenlandske lån. Vore valutareserver er for tiden kun af bekendt omfang, og vi har mistet mange hundrede millioner kroner i år ikke mindst som følge af den spekulation, der foregik på de internationale valutamarkeder i maj i år. Det er herefter klogt at styrke vore reserver.

Finansministeren har i bemærkningerne